

Familiedrama in kroeg

Het genre van het café-théâtre is in onze contreien niet echt ingeburgerd. In andere landen, zoals Frankrijk, kent men een grote traditie op dit vlak. Daar zijn er theatergroepen die zich exclusief - vaak zonder enige subsidie - op deze tak van het toneel toelagen. Deze dagen waagt het gezelschap Tristero in een coproductie met Dito'dito zich aan cafétheater met 'Altijd 'tzelfde'. De plaats van handeling is de bruine kroeg Het Groot Gevaar in het noorden van Brussel in de schaduw van de basiliek van Koekelberg. Het is een kleine afgeleefde pub, waar de geur van verschaald bier één is geworden met het interieur. De dagelijksheid zit diep in elke steen en plank van dit etablissement. Het toneelstuk 'Altijd 'tzelfde' van Jean-Pierre Bacri en Agnès Jaoui straalt dezelfde sfeer uit.

Het gaat om 'une tranche de vie' van een familie bestaande uit een betweterige mama en haar kinderen. Philippe - met echtgenote Yolande - is de lievelingszoon, want hij heeft het ver geschopt en is de nummer vier in een belangrijk bedrijf. Hij kan niets verkeerd doen in de ogen van zijn moeder. Bettie, de dochter des huizes, werkt ook bij die firma, maar is het enfant terrible van de familie. Er is ook nog

Henri, het zwarte schaap, de zoon die de kroeg van zijn overleden vader overnam en in de ogen van de moeder een totale miskleun is. Hij lijkt ook nog erg op zijn vader waardoor hij compleet in ongenade is. Eens per week gaat de familie uit eten in het chicste restaurant van de streek. Ze komen telkens samen in het café van Henri. Het stuk begint op het ogenblik dat Bettie al is aangekomen en begint te praten met Denis, de barman in het café van Henri, met wie ze in het geheim een relatie heeft. Dollé gebeurtenissen passeren de revue: Philippes tv-optreden wordt kritisch geanalyseerd, de moeder valt van de trap, Jolande verjaart en krijgt van de moeder een lamme hond, Henri's vrouw blijkt hem in de steek te hebben gelaten, enz. Het stuk eindigt wanneer ze allen het café hebben verlaten.

Er gebeurt te veel om het verhaal ernstig te nemen, maar 'Altijd 'tzelfde' is dan ook een theaterversie van een televisiesoap. Wat hier mooi tot zijn recht komt, is dat theater veel meer dan tv een plaats van reflectie is, zodat je de scherpe kantjes beter aanvoelt. Erg overtuigend is de gedrevenheid waarmee de acteurs hun spel brengen. Af en toe vergat wel eens iemand een stukje tekst of kon zich niet ernstig houden. Dit stoort

niet, het zorgt er zelfs voor dat je je als toeschouwers niet te veel gaat identificeren met de personages. Opvallendst is Eva Schram in de rol van Bettie, maar ook de andere acteurs brengen hun vlakke personages op een prettige manier. Ze balanceren op geraffineerde wijze op het randje van het niets-zeggende televisiefuileton.

Deze voorstelling wordt zowel in het Frans als het Nederlands gebracht - een kenmerk van het gezelschap Dito'dito. Eén van de voornaamste prioriteiten van deze toneelgroep is het omgaan met de tweetaligheid van Brussel. Af en toe zorgt dat voor grappige situaties, wanneer Franse uitdrukkingen letterlijk in het Nederlands worden vertaald. 'Altijd 'tzelfde' is een leuk theatermoment, dat tijdens het drinken van een glaasje kan worden genoten: een café is en blijft een café. Sva

Deze avond en zondag kunt u nog gaan kijken naar de Franse versie 'Un air de famille' (verplichte reservatie op 021502.24.42). Wie meer over Dito'dito wil weten, kan zondagmiddag op het parallelprogramma van het theaterfestival terecht in de debatruimte van De Singel (int.: 03/248.28.28).